

[Knud Kristensen.]
taget Foranledning til at stille disse Ændringsforslag, er Grunden den, at jeg havde et bestemt Indtryk af, at der i Finansudvalget kun kunde blive stillet Ændringsforslag af eet Parti, og da jeg ikke ønskede i mindste Maade at give det Udseende af, at dette Spørgsmaal var en Partisag, vilde jeg anse det for mere heldigt, om Forslaget blev fremsat herved i Tinget, hvor Medlemmer af flere Partier, helst af alle Partier, hvis det var muligt, kunde være med som Forslagsstillere.

Da jeg nu har faaet Ordet, skal jeg endvidere fremsætte nogle Bemærkninger angaaende min Bedømmelse af hele dette Spørgsmaal. Jeg er, som det ogsaa vil fremgaa af, at jeg vil stemme for Ændringsforslagene, ikke enig med Undervisningsministeren i, at man her stiller sig paa det Standpunkt, at man vil bedømme eller forkaste Meninger. Nej, absolut ikke. Jeg kan være med til at yde Understøttelse baade til Foreninger, Forfattere og til alle Formaal, kan man næsten sige, selv om jeg ikke er enig med vedkommende i Opfattelsen af politiske, religiøse og mange andre Forhold, hvis jeg blot har den Opfattelse, at den Gerning, som udøves, er af samfundsgavnlig Karakter (Afbrydelse). Ja, det ærede Medlem Hr. Dahlgaard afbryder og siger: Hvem kan afgøre det? Jeg afgør for mit Vedkommende, hvad jeg synes, og jeg antager, at naar det ærede Medlem tager Stilling til Bevillinger til Foreninger, vil han ogsaa skønne over, om han, naar man ser det som Helhed, anser disse Foreningers Arbejde for at være af samfundsgavnlig og ikke af samfundsnedbrydende Art. Det er aldeles ikke min Hensigt her at ville bekæmpe Meninger; jeg kan godt se, at en Mand kan have en Mening, som jeg anser for fuldkommen forkert, og derfor kan hans Virksomhed alligevel være af samfundsgavnlig og opbyggende Karakter, men naar jeg vil stemme imod Understøttelsen til disse to Forfattere, er det, fordi deres Virksomhed efter min Opfattelse — og det er jo den, man skal handle efter, og ikke efter andres —, taget under eet, er ikke af samfundsopbyggende, men af samfundsnedbrydende Karakter. Og jeg spørger da: Hvem har Lov til, hvem har moralsk Lov til af Samfundets Midler at yde Understøttelse til Samfundets Nedbrydning, til Samfundets Skade? Der tales saa meget om, at man har juridisk Ret, men ikke moralsk Ret. Selvfølgelig har man juridisk Ret til at gøre det, men jeg spørger altsaa: Hvilken moralsk Ret har man til at bruge Samfundets Midler til Samfundets Skade

og til Nedbrydning af de Ting i Samfundet, som holder Samfundet oppe? Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen talte om, at den største Gavn, man kunde gøre de to Forfattere, var netop at stryge deres Bevillinger. Deri er jeg uenig med det ærede Medlem, men hvis det ærede Medlem virkelig har den Opfattelse, og han mener, de udøver en samfundsgavnlig Gerning, saa skulde det ærede Medlem jo i Virkeligheden anbefale at stemme for Ændringsforslagene. Nu anbefaler han at stemme imod dem, og det tager jeg som et Bevis for, at det ærede Medlem inderst inde i Grunden ikke rigtig tror paa det, han siger her; i Virkeligheden vilde det, som sagt, være rigtigt og konsekvent af ham at stemme for Ændringsforslagene. Jeg skal med disse Ord anbefale at stemme for begge de to Ændringsforslag.

Carlsen-Skiødt: Jeg vil gerne sige blot et Par Ord til den højtærede Undervisningsminister. Ministeren begyndte med at sige, at en Forhandling som denne her vilde virke som Reklame for vedkommende. Ja, det er muligt, men det kan aldrig afholde i alt Fald mig og sikkert heller ikke de andre Medforslagsstillere fra at anbefale disse Understøttelsers Bortfald. Vi maa uanset Virkningen udadtil tale og arbejde imod det, som vi anser for slet. Dernæst sagde den højtærede Minister, at juridisk set kunde man godt slette dem, men moralsk set var det urigtigt. Det tror jeg ikke, man har Lov at sige; jeg føler mig i alt Fald ganske sikker moralsk set. Endvidere sagde den højtærede Minister, at det var en Straf at fratage et Menneske et Gode. Men hvordan vil man da komme om ved det Forhold, at vi for et Aar siden fratog Tjenestemænd og Foreninger Tilskud o. s. v., o. s. v. Jeg vil nødig, at det skulde siges, at dette var en Straf. Nej, vi gør det ud fra det Synspunkt, vi har, og i den Henseende vil jeg gerne understrege det, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup sagde — jeg kan ikke faa Tid til at uddybe det nærmere: det er, fordi vi gerne vil hjælpe til, at vort Folk kan faa gode Skrifter. Vi vil her i Rigsdagen gerne være med til at støtte alt godt, men vi vil ikke være med til at støtte det, som er slet, og det, som virker slet og forraaende i vort Folk. Vi kan ikke hindre, hvad de enkelte, heller ikke disse to Forfattere, gør i deres egen Propaganda ude omkring; dèr har de frit Slag, men Rigsdagen har Ansvar for, hvilke Bevægelser den er med til at støtte; det har vi Ansvar for, ikke for, hvad den enkelte gør i sin Agitation ude i Landet.